

(Строєм народної пісні)

Ой у чистім полі да близько дороги,
Там стоїть наметець великий, шовковий,
А у тім наметці стоїть стіл тисовий
Да гетьман Хмельницький сидить кінець стола,
Молодці-козаки стоять докоола.
Да гетьман Хмельницький пише дрібні листи,
По всей Україні розсилає вісти...
Військо куренное в поход виступало,
Ляхи розроняло да Львів обступляло.
Як гетьман Хмельницький кіньми наверх —
Та й Львів ся здвигнув;
Як гетьман Хмельницький шаблею звив —
Та й Львів ся поклонив.
На розсвіті з замку із рушниць стріляли,
А смерком козаки замок підпалили
Да раненько докоола весь Львів обступили.
Ударили з самопалів — двори погоріли.
А гетьман Хмельницький послі послав,
Словами промовляв:
"Як будете миритися,
На окуп винесіть три миси червоних,
На окуп виведіть сто коней вороних.
Як будете битися,
Мечами рознесу мури високії,
А кіньми розорю двори біленькії..."
А у Львові рано всі дзвони заграли,
А високі ворота остіжом упали.